

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2019. április 4.*

„Fellebbezés – Közzolgálat – Az Európai Beruházási Bank (EBB) személyi állománya – Szexuális zaklatás – A »*Dignity at work*« program keretében folytatott vizsgálat – Zaklatás miatt tett panasz elutasítása – Az EBB elnöke panaszt elutasító határozatának megsemmisítése iránti kérelem – Kártérítés”

A C-558/17 P. sz. ügyben,

OZ (lakóhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviseli: B. Maréchal avocat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. szeptember 14-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Beruházási Bank (EBB)** (képviselek: K. Carr és G. Faedo, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: A. Dal Ferro avvocato)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Vilaras, a negyedik tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva, J. Malenovský (előadó), L. Bay Larsen, M. Safjan és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. szeptember 26-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2018. november 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az OZ az Európai Unió Törvényszéke 2017. július 13-i OZ kontra EBB ítéletének (T-607/16, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:495) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a keresetét, amely egyrészt az Európai

* Az eljárás nyelve: angol.

Beruházási Bank (EBB) vizsgálóbizottságának 2015. szeptember 14-i jelentésének és az EBB elnöke által 2015. október 16-án hozott, a fellebbező panaszát elutasító határozat megsemmisítésére, másrészt a fellebbezőt e jelentés és e határozat következtében állítólagosan ért kár megtérítésére irányul.

Jogi háttér

Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata

2 Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (HL 1968. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 5. o.) állapította meg.

3 A 2013. október 22-i 1023/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2013. L 287., 15. o.) módosított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata 24. cikkének első bekezdése szerint:

„Az Unió segítséget nyújt minden tisztviselőnek, különösen olyan személy elleni eljárásban, aki a tisztviselő vagy családtagjai sérelmére, a tisztviselő beosztása vagy feladatainak ellátása miatt fenyegetést, becsületsértést, rágalmazást, illetve bármely, személy vagy vagyon elleni támadást követett el.”

Az EBB személyzeti szabályzata

4 Az Európai Beruházási Banknak az Igazgatótanácsa által 1960. április 20-án elfogadott személyi állományra vonatkozó előírásainak az EBB Igazgatótanácsa által 2013. június 4-én elfogadott és 2013. július 1-jén hatályba lépett határozatából eredő változata a 41. cikkében a következőket írja elő:

„A Bank és a személyi állománya közötti egyedi jogvitákra az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel. A személyi állomány tagjai a Bank nekik sérelmet okozó intézkedésével szemben három hónapon belül indíthatnak eljárást.

A Bíróság előtt indított kereset mellett [...], ennek benyújtását megelőzően, valamennyi jogvita esetében – a 38. cikkben szabályozott intézkedésekre vonatkozó jogviták kivételével – egyeztetési eljárást kell lefolytatni a Bank egyeztető bizottsága előtt.

Az egyeztetés iránti kérelmet a tények bekövetkezésétől vagy a jogvita tárgyát képező intézkedés közlésétől [számított] három hónapon belül kell benyújtani. [...]”

Az EBB munkahelyi méltóságról szóló szabályzata

5 Az EBB munkahelyi méltóságról szóló belső szabályzata (a továbbiakban: munkahelyi méltóságról szóló szabályzat), amelyet az EBB 2003. november 18-án fogadott el, az alábbiak szerint rendelkezik:

„A vizsgálati eljárás

[...]

A vizsgálati eljárás az alábbi rendelkezéseket foglalja magában:

[...]

- három független személyből álló vizsgálóbizottságot kell létrehozni [...]
- a vizsgálóbizottság meghallgatásokat tart annak érdekében, hogy külön meghallgassa a feleket, kihallgassa a tanúkat és bármely más, általa kihallgatni kívánt személyt,
- mindkét fél jogosult a vizsgálóbizottság általi meghallgatásra,
- mindkét fél jogosult a képviselőlet vagy kíséret igénybevételére,
- a meghallgatásokat és a vizsgálóbizottság tanácskozását követően a vizsgálóbizottság javaslatot terjeszt az elnök elé,
- az elnök határoz a meghozandó intézkedésekről.

A vizsgálóbizottság feladatai és összetétele

A vizsgálóbizottságnak az a feladata, hogy olyan keretet nyújtson, amely biztosítja egy vagy több esemény objektív és független kivizsgálását és döntéshozatalra az elnök elé terjesztendő ajánlás megfogalmazását.

[...]

Az eljárás

[...]

2. A személyzeti igazgatóság főigazgatója a személyi állomány képviselőivel egyetértésben javaslatot tesz az elnöknek a vizsgálóbizottság összetételére, és legkésőbb a panasz beérkezését követő 30 naptári napon belüli határidőt tűz a vizsgálat megindítására.

3. A személyzeti igazgatóság főigazgatója azonnal visszaigazolja az érintett alkalmazott feljegyzésének kézhezvételét, megerősítve a vizsgálati eljárás megindítását [...]

4. A panaszos beadványának átvételekor a személyzeti igazgatóság főigazgatója köteles

[...]

d) jelezni, hogy a vizsgálat a panasznak a személyzeti igazgatóság főigazgatójához való hivatalos benyújtását követő 30 naptári napon belül megindul és mindkét felet tájékoztatni fogják az egyéni meghallgatás helyéről és időpontjáról, a képviselőlethez vagy támogatáshoz való jogukról és a vizsgálóbizottság összetételéről.

[...]

A meghallgatás

A meghallgatás célja az események pontos megállapítása és tények összegyűjtése az indokolással ellátott ajánlás elkészítéséhez. A feleknek nincs joguk keresztkérdéseket feltenni, mivel meghallgatásukra külön kerül sor. Amennyiben ez nem feltétlenül szükséges, a felek nem kötelesek számukra kellemetlen vagy zavaró részleteket megismételni. A vizsgálatban és a meghallgatáson résztvevő minden felet – a résztvevőket és a tanúkat is beleértve – emlékeztetni kell titoktartási kötelezettségére.

[...] A bizottságnak lehetősége van az általa megfelelőnek ítélt módon eljárni. Általánosságban a meghallgatás egy sor különálló megbeszélés formájában történik, melyek sorrendje a következő:

- mindenekelőtt a panaszos,
- a panaszos által esetlegesen említett tanúk,
- a feltételezett zaklató,
- a feltételezett zaklató által esetlegesen említett tanúk,
- amennyiben a vizsgálóbizottság szükségesnek tartja, mindkét felet ismételten, külön meg lehet hallgatni.

Amennyiben ez szükséges, a vizsgálóbizottság ismételten meghallgathatja az érintett személyeket, és adott esetben beidézheti a személyi állomány más tagjait, vagy felvilágosítást, illetve iratokról másolatot kérhet, ha ezt testületileg indokoltan és hasznosnak véli. Kétség esetén a végső döntést az elnök hozza meg az iratokhoz vagy adatokhoz való hozzáféréssel, valamint más vizsgálati módszerek alkalmazásával kapcsolatos kérdésekben, adott esetben az adatvédelmi megbízottal folytatott konzultációt követően. A vizsgálóbizottság tájékoztatja a panaszost a további vizsgálati cselekményekről.

A vizsgálat eredménye

Az összes fél meghallgatását és minden egyéb esetleg szükséges vizsgálat elvégzését követően a vizsgálóbizottságnak készen kell állnia az ügy megvitatására és indoklással ellátott ajánlás megtételére. A bizottság nem rendelkezik döntéshozatali jogkörrel.

A bizottság különféle ajánlásokat fogalmazhat meg, melyek arra irányulnak, hogy:

- az eljárást szüntessék meg, mivel a felek tisztázták a helyzetet, és olyan megoldást találtak a jövőre nézve, amely mind a két fél számára elfogadható;
- az ügy ne megfélemlítési vagy zaklatási esetnek, hanem munkahelyi konfliktusnak minősüljön, amely alaposabb vizsgálatot vagy felülvizsgálatot igényel;
- a panasz elutasításra kerüljön;
- amennyiben a vizsgálóbizottság megbizonyosodik arról, hogy a panasz alaptalan és rosszindulatú volt, meg kell hozni a szükséges intézkedéseket;
- a feltételezett zaklatóval szemben fegyelmi eljárás induljon.

A vizsgálóbizottság az írásbeli ajánlását a vizsgálat befejezését követő öt napon belül elkészíti, és az elnök részére határozathozatalra megküldi.

Az elnök határozata [...]

Legkésőbb a vizsgálóbizottság ajánlásának az elnök részére történő továbbítását követő öt munkanapon belül mindkét felet írásban tájékoztatni kell az elnök indokolással ellátott határozatáról. A vizsgálóbizottság ajánlását csatolni kell e határozathoz.”

A jogvita előzményei

- 6 OZ 2008. december 1-jén került az EBB alkalmazásába.
- 7 2009 végén F. a személyi állományi koordinátori minőségben belépett az EBB azon igazgatóságához, amelynél OZ is alkalmazásban állt.
- 8 2012. szeptember 16-án OZ más beosztásba került.
- 9 2014 januárjában OZ jelezte az egységvezetőjének, hogy ez a beosztásváltás azzal volt összefüggésben, hogy úgy vélte, hogy 2011 óta F. részéről szexuális zaklatás éri.
- 10 2015. május 20-án OZ panaszt nyújtott be az EBB személyzeti igazgatóságának főigazgatójához, amelyben azt állította, hogy szexuális zaklatás áldozata F. részéről.
- 11 2015. június 18-án ez a főigazgató arról tájékoztatta OZ-t, hogy panaszra nyomán hivatalos vizsgálati eljárás (a továbbiakban: vizsgálati eljárás) indult a munkahelyi méltóságról szóló szabályzat alapján.
- 12 2015. június 19-én az EBB elnöke jóváhagyta a vizsgálati eljárás lefolytatásával megbízott bizottság (a továbbiakban: vizsgálóbizottság) összetételére vonatkozó javaslatot.
- 13 2015. június 26-án hivatalosan kijelölték a vizsgálóbizottságot, és értesítették OZ-t, hogy a meghallgatásokra július 20-án fog sor kerülni.
- 14 2015. szeptember 17-én a vizsgálóbizottság átadta az EBB elnökének a jelentését (a továbbiakban: a vizsgálóbizottság jelentése), amelyben az indokolással ellátott ajánlások megfogalmazásra kerültek.
- 15 A vizsgálóbizottság jelentésében ismertette, hogy OZ állításait nem lehetett megerősíteni, mivel nem voltak olyan tanúk, akik az állítólagos cselekményeknél jelen lettek volna. Ellenben minden tanú egyetértett abban, hogy OZ egészségi állapota aggodalomra ad okot. Azt állították, hogy traumatikus szakításon ment keresztül korábbi élettársával, és emiatt sokat fogyott. A vizsgálóbizottság szerint OZ egyébiránt az előmenetele tekintetében türelmetlen, és olyan manipulatív magatartása van, amely mások számára ártalmas lehet. Azt is állították, hogy bármely kritikát nehezen visel el. A vizsgálóbizottság végül azt ajánlotta OZ-nak, hogy tanúsítson nagyobb csapatszellemet, és nyerve vissza a pozitív hozzáállását.
- 16 2015. október 16-án az EBB elnöke a vizsgálóbizottság ajánlásai alapján meghozta a vitatott határozatot; az vizsgálóbizottság jelentését említett határozathoz mellékelte.
- 17 A vitatott határozat elfogadását követően az EBB elnöke – a fegyelmi eljárás esetleges megindítása érdekében – további felvilágosítást kért a vizsgálóbizottságtól. Ez a bizottság 2016. január 12-én nyújtotta be a végső észrevételeit. Ezt követően a fellebbező az EBB személyi állományra vonatkozó felülvizsgált előírásainak 41. cikke alapján egyeztetés iránti kérelmet nyújtott be.
- 18 2016. június 29-én az EBB elnöke az egyeztető bizottság 2016. április 22-i következtetései alapján megállapította az egyeztetési eljárás sikertelenségét.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 19 A Közszolgálati Törvényszék Hivatalához 2016. július 22-én beérkezett keresetlevelében a fellebbező megindította az eredetileg F-37/16. számon nyilvántartásba vett jelen keresetet.
- 20 Az Európai Unió és alkalmazottai közötti jogviták elsőfokú elbírálásával kapcsolatos hatáskörnek a Törvényszékre történő átruházásáról szóló, 2016. július 6-i (EU, Euratom) 2016/1192 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 200., 137. o.) 3. cikke alapján a jelen ügyet – annak 2016. augusztus 31-i állása szerint – a Törvényszékhez tették át. Ezt az ügyet T-607/16. számon vették nyilvántartásba.
- 21 OZ azt kérte, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a vitatott határozatot, valamint a vizsgálóbizottság jelentését (az e jelentésből törölt egyes adatokat is beleértve);
  - kötelezze az EBB-t, hogy nem vagyoni kártérítés címén fizessen meg a fellebbezőnek 20 000 eurót;
  - kötelezze az EBB-t, hogy fizessen meg a részére 977 eurót (a hozzáadottérték-adót [héta] is beleértve), valamint 5850 euró ideiglenes összege az említett kár következtében felmerülő orvosi költségek címén;
  - kötelezze az EBB-t, hogy a jelen eljárás során felmerült költségek megtérítéseként fizessen meg 35 100 eurót (a héát is beleértve);
  - a jelen ügyet utalja vissza az EBB elé a munkahelyi méltóságra vonatkozó eljárás újbóli megnyitása, és az EBB elnöke új – a fellebbező által meghatározott szempontok szerint szövegezett – határozatának meghozatala érdekében.
- 22 Keresetének alátámasztására OZ lényegében két jogalapot hozott fel.
- 23 Az első jogalap a vizsgálati eljárás szabályainak, továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikke alapján megillető eljárási jogoknak, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének abból következő megsértésén alapult, hogy állítólagosan a vizsgálati eljárás több szakaszát nem tartották tiszteletben.
- 24 A második jogalap az EJEE 8. cikkének, valamint a Charta 7. cikkének a megsértésén alapult, mivel a vizsgálóbizottság jelentése és a vitatott határozat OZ szerint a magánéletére – többek között a mentális egészségére – vonatkozó igazoló okokat tartalmazott, amelyek a vizsgálat tárgya tekintetében nem bírtak relevanciával.
- 25 2017. július 13-án a Törvényszék meghozta a megtámadott ítéletet, amellyel OZ keresetét elutasította, és az utóbbit kötelezte a költségek viselésére.
- 26 A Törvényszék megtámadott ítéletében teljes egészükben elutasította a fellebbező kártérítés iránti kérelmeit, mivel úgy ítélte meg, hogy a fellebbező által előadott egyetlen kifogás sem minősül az EBB-nek felróható jogsértésnek. Ezt követően, tekintve, hogy a fellebbező azt állította, hogy a megsemmisítés iránti kérelem alátámasztása érdekében hivatkozott jogsértések megegyeznek EBB-nek a kártérítés iránti kérelmek keretében felrótt magatartásokkal, a Törvényszék kimondta, hogy el kell utasítani a megsemmisítés iránti kérelmet is, és ebből következően a teljes keresetet.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 27 OZ fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:
- a megtámadott ítéletet teljes egészében helyezze hatályon kívül;
  - a vitatott határozatot és az EBB vizsgálóbizottságának jelentését semmisítse meg;
  - az EBB-t kötelezze, hogy fizessen meg részére 977 eurót (a hozzáadottérték-adót is beleértve) az elszenvedett kár miatt a fellebbezés előterjesztéséig felmerült orvosi költségek címén, és 5850 eurót a jövőben felmerülő orvosi költségek címén;
  - az EBB-t kötelezze az őt ért nem vagyoni kár miatt 20 000 euró megfizetésére;
  - az EBB-t kötelezze, hogy a jelen eljárás során felmerült költségek megtérítéseként fizessen meg 35 100 eurót (a héát is beleértve);
  - az EBB-t kötelezze a jelen fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatos költségek megtérítésére, és
  - rendelje el az ügy visszautalását annak érdekében, hogy az EBB az eljárást az EBB munkahelyi méltóságról szóló szabályzata alapján újból nyissa meg és/vagy annak érdekében, hogy az EBB elnöke a fellebbező által meghatározott szempontok szerint szövegezett új határozatot hozzon.
- 28 Az EBB azt kéri, hogy a Bíróság:
- a fellebbezést utasítsa el, és
  - a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

Az elfogadhatóságról

- 29 Meg kell jegyezni, hogy a fellebbező többek között azt kéri, hogy a Bíróság a jelen ügyet utalja vissza az EBB elé az eljárás újbóli megnyitása, és az EBB elnöke új – a fellebbező által meghatározott szempontok szerint szövegezett – határozatának meghozatala érdekében.
- 30 Meg kell azonban állapítani, hogy a fellebbező e jogalapja alátámasztására semmilyen jogalapra nem hivatkozik. A fellebbezést úgy sem lehet értelmezni, hogy az abban található érvelés a megtámadott ítélettel szemben felhozott jogalapnak vagy érveknek minősülhet.
- 31 Ez a kérelem tehát elfogadhatatlan.
- 32 Az EBB egyébiránt úgy véli, hogy a fellebbezés teljes egészében elfogadhatatlan, mivel egyrészt nem hivatkozik a megtámadott ítélet valamely konkrét pontjára, másrészt a fellebbező az első fokon előterjesztett keresetében már kifejtett érvek megismétlésére szorítkozik.
- 33 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint többek között a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából és 169. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni azon határozat vitatott részeit, amelynek hatályon kívül helyezését kérik, és a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. Az a fellebbezés, amely pusztán megismétli, vagy szó szerint átveszi a Törvényszék elé terjesztett jogalapokat és érveket, nem tesz eleget az e rendelkezések által támasztott indokolási követelményeknek (lásd ebben az értelemben: 2017. május 17-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-338/16 P, EU:C:2017:382, 19. pont,

valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. december 20-i Comunidad Autónoma de Galicia és Retegal kontra Bizottság, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, 48. pont; valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 34 Ugyanakkor, ha a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetnek. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem tudná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre alapítani, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (lásd: 2017. május 17-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-338/16 P, EU:C:2014:382, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 A jelen esetben az EBB állításával ellentétben a fellebbezés nem csupán az első fokon már hivatkozott érvek megismétlése. Ezek az érvek valójában a megtámadott ítélet indokolása ellen irányulnak, amelyet a fellebbező által hivatkozott alapvető jogok tiszteletben tartása miatt vitatnak, és ennek következtében a Bíróság számára lehetővé teszik a felülvizsgálatot. Egyébiránt az EBB állításával ellentétben a fellebbezés ténylegesen megjelöli a megtámadott ítélet vitatott részeit.
- 36 Ennélfogva a jelen ítélet 29. pontjában említett kérelem kivételével a fellebbezés elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 37 A fellebbező a fellebbezése alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozik: az első a Charta 47. cikkének és az EJEE 6. cikkének megsértésén, a második a Charta 7. cikkének és az EJEE 8. cikkének megsértésén, a harmadik az igazságszolgáltatás megtagadásán alapul.
- 38 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az Unió felelősségét az EJEE alapján nem lehet megállapítani, amíg az Unió nem szerződő fél az EJEE-ben. A Charta 52. cikkének (3) bekezdéséből ugyanakkor az következik, hogy a Charta által biztosított jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az EJEE-ben szerepelnek.
- 39 E körülmények között az első–harmadik jogalapot kizárólag a Charta rendelkezései alapján kell megvizsgálni.

Az EJEE 47. cikkének megsértésére alapított, első jogalapról

A felek érvei

- 40 Az első fellebbezési jogalapban, amely négy részből áll, a fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, először is, hogy tévesen ítélte meg a fellebbezőt megillető eljárási jogok terjedelmét, másodsor, hogy nem vonta le a vizsgálati eljárásra irányadó határidők megsértésének következményeit, harmadszor, hogy tévesen értékelt a vizsgálóbizottság tisztességes összetételét, és negyedszer, hogy elutasította a panaszának bizalmas kezelését vitató érveket.
- 41 Ezen első jogalap első részében, amely a fellebbezőt megillető eljárási jogok téves meghatározására vonatkozik, a fellebbező lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 52–54. pontjában megsértette a tisztességes eljáráshoz való jog elvét, így különösen a kontradiktórius eljárás és a fegyveregyenlőség elvét, mivel álláspontja szerint nem volt jogellenes az, hogy a vizsgálóbizottság nem tette lehetővé a fellebbező számára a zaklatással vádolt személy és a vizsgálat során meghallgatott tanúk által tett nyilatkozatok megismerését, továbbá azt sem, hogy ezekről, a panaszt elutasító határozatok alapjául szolgáló nyilatkozatokról állást foglaljon, jöllehet a fellebbező nyilatkozatait – összefoglalt formában – közölték a zaklatással vádolt személlyel, annak érdekében, hogy az észrevételeket tehessen.

- 42 Másodszor a fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vizsgálóbizottság egyáltalán nem volt köteles idézni a vizsgálat keretében említett valamennyi tanút.
- 43 Harmadszor, a fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot, amikor jogszerűnek ítélte azt a tényt, hogy az említett bizottság elutasította az általa előterjesztett orvosi jelentéseket.
- 44 Az EBB ezen érvek megalapozottságát lényegében arra hivatkozva vitatja, hogy először is a fegyveregyenlőség elve csak akkor alkalmazható, ha a felek bírósági eljárásban vesznek részt. A munkahelyi méltóságról szóló szabályzatban előírt eljárás azonban igazgatási eljárás. A Törvényszék végeredményben helyesen állapította meg, hogy a panaszos és a zaklatással vádolt személy jogállása nem összehasonlítható, és hogy ebből következően az eljárási jogaik különbözőek.
- 45 Az EBB ezt követően megállapítja, hogy mivel a vizsgálati bizottság előtti eljárás nem bírósági jellegű, semmilyen rendelkezés nem követeli meg, hogy ez a bizottság meghatározott tanúkat idézzen, vagy az idézésük kérelmezőjét tájékoztassa arról, hogy e tanúk nem állnak rendelkezésre.
- 46 Végül, a fellebbező által benyújtott orvosi jelentéseket illetően az EBB rámutat arra, hogy azoknak nincs bizonyító erejük, mivel az orvosok nem rendelkeztek közvetlen ismeretekkel a tényekről, hanem egyszerűen a fellebbező nyilatkozataira támaszkodtak.

A Bíróság álláspontja

- 47 Meg kell állapítani, hogy a fellebbező tévesen véli úgy, hogy a vizsgálóbizottságot – amely az EBB elnöke által alapul vett véleményt megalkotja –, valamint az EBB elnökét a Charta 47. cikkének értelmében vett „bíróságnak” lehetne tekinteni.
- 48 Egyértelmű, hogy sem az *ad hoc* eljárási fórumnak minősülő vizsgálóbizottság – amelynek tagjait az EBB elnöke nevezi ki, és amely a vizsgálatot követően nem kötelező erejű ajánlásokat tesz – sem az EBB elnöke nem felelnek meg a Charta 47. cikkének értelmében vett „bíróság” fogalmának meghatározására vonatkozóan a Bíróság ítélkezési gyakorlatában megállapított különböző kritériumoknak (a „bíróság” fogalmával kapcsolatban lásd különösen: 2018. február 27-i Associação Sindical dos Juizes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen azok sem egyedileg, sem együttesen nem tekinthetők az e 47. cikk értelmében vett „a törvény által megelőzően létrehozott [...] bíróságnak”.
- 49 Ebből következik, hogy a jelen esetben a Charta 47. cikke nem alkalmazható, következésképpen a fellebbező az első jogalap első részének alátámasztása céljából nem hivatkozhat e cikk megsértésére.
- 50 Amint azonban a megtámadott ítélet 52. és 53. pontjából kitűnik, a Törvényszék megállapította, hogy a szóban forgó eljáráshoz hasonló eljárás során az állítólagos zaklatás áldozata – a megfelelő ügyintézés elve alapján – hivatkozhat a meghallgatáshoz fűződő jogra.
- 51 A Charta [a] megfelelő ügyintézéshez való jog” című 41. cikke az (1) bekezdésében ugyanis úgy rendelkezik, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei és szervei részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék.
- 52 E 41. cikk a (2) bekezdésében egyébiránt úgy rendelkezik, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja többek között mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó

iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintsen, valamint az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.

- 53 Így különösen a meghallgatáshoz való jog mindenki számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertesse álláspontját a közigazgatási eljárásban és minden olyan határozat meghozatala előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti (lásd különösen: 2012. november 22-i M. ítélet, C-277/11, EU:C:2012:744, 87. pont; 2014. december 11-i Boudjlida ítélet, C-249/13, EU:C:2014:2431, 36. pont).
- 54 Ezért a Bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor a megtámadott ítélet 54. pontjában megállapította, hogy a vizsgálóbizottság semmilyen jogellenességet nem követett el a megfelelő ügyintézés elve alapján a meghallgatáshoz fűződő jogot illetően.
- 55 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat – mivel elutasította a fellebbező panaszát – a fellebbezőt hátrányosan érintő egyedi intézkedésnek minősül a Charta 41. cikkének (2) bekezdése értelmében.
- 56 Ebből következik, hogy a vizsgálati bizottság, az ajánlásainak az EBB elnökéhez való továbbítása előtt, és mindenesetre az EBB elnöke a fellebbezőt hátrányosan érintő határozatot meghozatala előtt köteles lett volna tiszteletben tartani a fellebbezőt – panaszosi minőségében – megillető, meghallgatáshoz való jogot.
- 57 A fellebbezőnek így különösen jogában állt az, hogy az észrevételei hasznos előterjesztése érdekében legalább a zaklatással vádolt személy és a különböző meghallgatott tanúk nyilatkozatainak összefoglalását közölje vele – amennyiben e nyilatkozatokat a vizsgálóbizottság a jelentésében felhasználta arra, hogy az EBB elnökének ajánlásokat tegyen, amelyekre az utóbbi a vitatott határozatot alapította – ezen összefoglalást adott esetben a bizalmas adatkezeléshez fűződő jogos érdekek tiszteletben tartásával kellett közölni.
- 58 A jelen esetben nem vitatott, hogy a fellebbezőt csak a vizsgálati eljárás kezdetén hallgatták meg. Nem hallgatták meg azonban sem a vizsgálóbizottság ajánlásainak az EBB elnöke számára való elküldése előtt, sem pedig azelőtt, hogy az EBB elnöke a vitatott határozatot meghozta.
- 59 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy a Charta 41. cikkéből eredő követelményekkel ellentétes, hogy a fellebbezővel nem közölték legalább a zaklatással vádolt személy és a különböző tanúk nyilatkozatainak összefoglalását, és hogy a fellebbezőt ezekre vonatkozóan nem lehetett meghallgatni, ezért ő nem került abba a helyzetbe, hogy a nyilatkozatok tartalmára hasznos észrevételeket tehessen, mielőtt a vizsgálóbizottság az ajánlásait az EBB elnöke számára továbbította, és mindenesetre, mielőtt ez utóbbi a fellebbezőt hátrányosan érintő, vitatott határozatot meghozta.
- 60 Anélkül, hogy szükség volna a fellebbező által az első jogalap első része keretében felhozott többi érv vagy e jogalap többi részének vizsgálatára, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, amennyiben az elutasította a fellebbező keresetének kártérítési kérelmeit – amelyek az EBB-nek a vizsgálati eljárás során elkövetett állítólagos jogellenességek miatti felelősségén alapult, a fellebbező tisztességes meghallgatáshoz való jogának megsértését is beleértve –, továbbá e kereset megsemmisítés iránti kérelmét.

A Charta 7. cikkének megsértésére alapított második és harmadik jogalapról

- 61 A második fellebbezési jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amelyet a fellebbező állítása szerint a Törvényszék annak megállapításával követett el, hogy a vizsgálóbizottság nem sértette meg a Charta 7. cikkét azzal, hogy a vizsgálati jelentésbe bizonyos, a fellebbező magánéletével kapcsolatos információkat foglalt. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék ezáltal az igazságszolgáltatást is megtagadta.
- 62 Mivel ez a két indok egymást részben átfedő érveken alapul, azokat együttesen kell megvizsgálni.

A felek érvei

- 63 A fellebbező lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a Charta – magánélet tiszteletben tartásához való jogra vonatkozó 7. Cikkének – értelmezése során, mivel tévesen állapította meg, hogy az EBB nem követett el hibát azzal, hogy a vizsgálóbizottság jelentéséből, és a vitatott határozatból nem törölte a fellebbező magánéletével kapcsolatos információkat, amelyek eltúlzottak, irrelevánsak és nem tartoznak a vizsgálóbizottság hatáskörébe. E tekintetben a fellebbező többek között azt a tényt említi meg, hogy ez a jelentés arra vonatkozik, hogy az akkori egységvezetőjével bonyolult volt a kapcsolata, a kritika bármilyen formáját nehezen fogadja el, az előmenetele tekintetében türelmetlen, amely információk véleménye szerint közvetlenül nem szükségesek annak megállapításához, hogy szexuális zaklatás áldozata lett-e. Azt állítja, hogy ezek az észrevételek ezenkívül értelmetlenek az egészségére, amint az egy új orvosi jelentésből világosan kitűnik.
- 64 Az EBB ezen állítások összességét vitatja.

A Bíróság álláspontja

- 65 A magánélet tiszteletben tartására vonatkozó, a Charta 7. cikkében biztosított jog nem abszolút jellegű. Erre a jogra a szóban forgóhoz hasonló korlátozások vonatkozhatnak, feltéve hogy azok megfelelnek az Unió által követett közérdekű célkitűzéseknek, és nem jelentenek a kitűzött célhoz képest aránytalan beavatkozást.
- 66 E tekintetben tény, hogy a vitatott eljárás megfelel a közérdekű célnak, azaz az esetleges zaklatási magatartások – köztük a szexuális zaklatások – azonosításának, amelyek sértik az emberi méltóságot.
- 67 Ezért meg kell vizsgálni, hogy a fellebbező magánéletére vonatkozó, állítólag eltúlzott és irreleváns, információknak a vizsgálóbizottság jelentésébe és a vitatott határozatba foglalása – a követett célkitűzéshez képest – a magánélet tiszteletben tartásához való jog aránytalan korlátozását jelenti-e.
- 68 E tekintetben először is az Törvényszék a megtámadott ítélet 71. pontjában megállapította, hogy ezek a különböző információk a tanúk nyilatkozataira vonatkozó közvetlen hivatkozások voltak, és hogy e nyilatkozatoknak a határozatba foglalása lehetővé tette azon információk kiemelését, amelyeket a vizsgálóbizottság az ajánlásainak megfogalmazása során alapul vett.
- 69 Ezt követően a Törvényszék ezen ítélet 72. pontjában úgy ítélte meg, hogy a fellebbező állításával ellentétben a vizsgálóbizottság a fellebbező egészségi állapotára vonatkozóan semmilyen megállapítást vagy állítást nem tett, hanem a tanúvallomások megisméltésére szorítkozott. Ez a bizottság azonban semmilyen orvosi jellegű következtetést nem vont le.
- 70 Végül az említett ítélet 74. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a vizsgálati bizottság jelentése mindenképpen belső dokumentum, amelynek csak az EBB elnöke és a két érintett fél a címzettje, azt tehát nem nyilvánosságra hozatalra szánták.

- 71 A fentiekre tekintettel nem tűnik úgy, hogy a vizsgálóbizottság jelentésében és a megtámadott határozatban szereplő, a fellebbező magánéletére vonatkozó információkra való hivatkozások eltűltek és irrelevánsak lennének.
- 72 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot a Charta 7. cikke tekintetében, amikor úgy ítélte meg, hogy a fent említett információknak e jelentésbe és e határozatba való foglalása az EBB részéről nem minősül jogellenes magatartásnak.
- 73 Harmadszor, a fellebbező egészségére vonatkozó egyes észrevételeinek állítólagos káros jellegét illetően a fellebbező új orvosi jelentésre hivatkozik, amelyet egy pszichoterapeuta 2016 júliusában, azaz a vizsgálóbizottság jelentésének megszövegezése után készített. E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy fellebbezésében a fellebbező nem kifogásolja, hogy a Törvényszék ezt az orvosi jelentést nem vette figyelembe.
- 74 Ebből következően a második és a harmadik fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A Törvényszék előtti eljárásról

- 75 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.
- 76 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból következően a védelemhez való jog – különösen a meghallgatáshoz való jog – megsértése csak abban az esetben vonja maga után a szóban forgó közigazgatási eljárás végén meghozott határozat megsemmisítését, ha e szabálytalanság hiányában ez az eljárás eltérő eredményre vezetett volna (2013. szeptember 10-i G. és R. ítélet, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 38. pont; 2014. július 3-i Kamino International Logistics és Datema Hellmann Worldwide Logistics ítélet, C-129/13 és C-130/13, EU:C:2014:2041, 79. pont).
- 77 A jelen esetben meg kell állapítani – amint az a jelen ítélet 59. pontjából következik –, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy a Charta 41. cikkéből eredő követelményekkel ellentétes, hogy a fellebbezővel nem közölték legalább a zaklatással vádolt személy és a különböző tanúk nyilatkozatainak összefoglalását, és hogy a fellebbezőt ezekre vonatkozóan nem lehetett meghallgatni, ezért ő nem került abba a helyzetbe, hogy a nyilatkozatok tartalmára hasznos észrevételeket tehesen, mielőtt a vizsgálóbizottság az ajánlásait az EBB elnöke számára továbbította, és mindenesetre, mielőtt ez utóbbi a fellebbezőt hátrányosan érintő vitatott határozatot meghozta.
- 78 Ez a szabálytalanság elkerülhetetlenül érintette mind a vizsgálóbizottság jelentésének tartalmát, mind a vitatott határozat tartalmát, ezért a jelentés és a határozat logikusan vezethetett eltérő eredményhez.
- 79 Ugyanakkor tekintettel arra, hogy az említett jelentés e határozat egyszerű előkészítő jogi aktusának minősül, ennél fogva ez a határozat nem tekinthető megtámadható határozatnak, így az nem semmisíthető meg, kizárólag a vitatott határozatot kell megsemmisíteni.
- 80 A jelen ítélet 60. pontjában hivatkozott kártérítési kérelmeket illetően meg kell állapítani egyrészt, hogy a vitatott határozat megsemmisítése megfelelő jóvátételnek minősül bármely nem vagyoni kár tekintetében, amely a fellebbezőt a jelen esetben érthette.
- 81 A nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem tehát oka fogyott, és annak tárgyában nem szükséges határozni (lásd ebben az értelemben: 1987. július 9-i Hochbaum és Rawes kontra Bizottság ítélet, 44/85, 77/85, 294/85 és 295/85, EU:C:1987:348, 22. pont).

- 82 Másrészt, azon kártérítési kérelmet illetően, hogy az EBB fizessen meg a fellebbező részére 977 eurót (a héát is beleértve), valamint 5850 euró ideiglenes összeget az említett kár következtében felmerülő orvosi költségek címén, rá kell mutatni arra, hogy az EBB által elkövetett, a jelen ítélet 77. pontjában megállapított jogellenesség és ezen orvosi költségek között semmilyen okozati összefüggést nem bizonyítottak, és azt még csak nem is állították. Az első fokon előterjesztett keresetben ugyanis a fellebbező azt állította, hogy ezek az orvosi költségek az állítása szerint őt ért szexuális zaklatás „közvetlen következményei”. Ezenkívül a fellebbező által jövőbeni orvosi költségként igényelt 5850 eurós „ideiglenes összeg” tekintetében ez a kérelem mindenképpen idő előtti, mivel ezek a költségek még nem merültek fel.
- 83 E körülmények között a jelen ítélet előző pontjában hivatkozott kártérítési kérelmeket el kell utasítani.

A költségekről

- 84 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikke (2) bekezdésének értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 85 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 86 Mivel az EBB a kérelmei alapvető része tekintetében pervesztes lett, OZ kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségein felül az OZ részéről az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2017. július 13-i OZ kontra EBB ítéletét (T-607/16, nem tették közzé, EU:T:2017:495) hatályon kívül helyezi, amennyiben az elutasította egyrészt az OZ által a keresetében előterjesztett kártérítési kérelmeket – amelyek az Európai Beruházási Banknak (EBB) a vizsgálati eljárás során elkövetett állítólagos jogellenességek miatti felelősségén alapultak, a fellebbező tisztességes meghallgatáshoz való jogának megsértését is beleértve –, másrészt az e keresetben foglalt megsemmisítés iránti kérelmet.**
- 2) **A Bíróság a fellebbezést az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Bíróság az Európai Beruházási Bank elnökének az OZ által szexuális zaklatás miatt benyújtott panasz elutasításáról szóló, 2015. október 16-i határozatát megsemmisíti.**
- 4) **A Bíróság a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 5) **A Bíróság az Európai Beruházási Bankot kötelezi a saját költségein felül az OZ részéről az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.**

Aláírások